

וְשִׁתִּיה וּמִנִּיה נִפְיָק מִזֹּנָה לְתַמָּא וְאַצְטְרִיךְ לְאַחֲזֹאה קַמִּיה שְׁבַעַא וְחֲדוּה) **בְּאֶתֶר**
דְּעִלּוּתָא, לָאוּ חֲבִי, דְהָא סְלִקָא יִתִיר לְעִילָא
לְעִילָא וְעַל דָּא, שְׁבוּר לָא יַעֲלִי עִלּוּתָא.

בְּבִרְכַת מִזֹּנָא, שְׁבוּר שְׂרִי לִיה לְבִרְכָא בְּרַכַת
מִזֹּנָא. מִשְׁמַע מִהָא קָרָא, דְכִתְיִב
וְאַכְלֵתָּ וְשִׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ. וְאַכְלֵתָּ: זֶה אֲכִילָה. וְשִׁבַעְתָּ:
זֶה שִׁתִּיה דְהָא שְׁבַעַא, בְּחִמְרָא אִיהִי רֵוִי. חִמְרָא
שְׁבַעַא וְדָאִי, וְדָא אִיהוּ שְׁבוּר. דְכִתְיִב וּבִרְכַת אֶת
דִּיִּיקָא, דְמִשְׁמַע דְבִרְכַת מִזֹּנָא אֲצְטְרִיךְ חֲדוּה
וְשִׁבַעַא. עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה. מָאִי טוֹבָה. שְׁבַעַא.
כְּמָה דְאֵת אָמַר, (ירמיה מד) וְנִשְׁבַּע לָחֶם וְנִהְיָה טוֹבִים
בְּגִין כֶּךָ אֲצְטְרִיךְ חֲדוּה וְשִׁבַעַא.

פְּתַח רַבִּי יִיסָא וְאָמַר (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלֶחַן עֲצֵי
שִׁטִּים וְגו', שְׁלֶחַן דָּא אִיהוּ קִימָא לְגו'

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שְׁבַע בְּיַיִן מִתְרוּה. יַיִן שְׁבַע וְדָאִי, וְהוּ
 שְׁבוּר, שְׁכָתוּב וּבִרְכַת אֶת הַיִּקָּא,
 שְׁמִשְׁמַע שְׁבִירְכַת הַמִּזֹּן עָרִיךְ שְׁמַחָה
 וְשִׁבַע. עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה. מַה זֶה טוֹבָה?
 שְׁבַע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר (ירמיה מד) וְנִשְׁבַּע לָחֶם
 וְנִהְיָה טוֹבִים. מִשׁוּם כֶּךָ עָרִיךְ שְׁמַחָה
 וְשִׁבַע.

פְּתַח רַבִּי יִיסָא וְאָמַר, וְעָשִׂיתָ שְׁלֶחַן

וְשִׁתִּיה, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא מִזֹּן לְמִטָּה, וְצְרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנָיו שְׁבַע
 (וְשִׁמְחָה) בְּמָקוֹם שֶׁל תְּפִלָּה לֹא כֶּךָ, שְׁהָרִי
 עוֹלָה יוֹתֵר לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְעַל זֶה
 שְׁבוּר לֹא יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה.

בְּבִרְכַת הַמִּזֹּן, שְׁבוּר מִתֵּר לוֹ לְבִרְךְ
בְּרַכַת הַמִּזֹּן. מִשְׁמַע מִהֶפְסוּק הִנֵּה,
שְׁכָתוּב וְאַכְלֵתָּ וְשִׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ. וְאַכְלֵתָּ
– זֶה אֲכִילָה. וְשִׁבַעְתָּ – זֶה שִׁתִּיה, שְׁהָרִי

בְּמִשְׁכַּנָּא. וּבְרִכְתָּא דְלַעֲיִלָּא שְׂרִיא עָלֶיהָ, וּמִנִּיהּ
נִפְיָא מְזוּנָא לְכָל עֲלָמָא. וְשִׁלְחָן דָּא לָא אֲצַטְרִיךְ
לְמַחְוֵי בְּרִיקְנִיא, אֲפִילוּ רְנַעַא חֲדָא, אֲלָא לְמַחְוֵי
עָלֶיהָ מְזוּנָא, דִּהָא בְּרִכְתָּא לָא אֲשַׁתְּכַח עַל אַתָּר
רִיקְנִיא. וּבְגִין כִּךְ אֲצַטְרִיךְ לְמַחְוֵי עָלֶיהָ נַחֲמָא
תְּדִיר, דְּלַחְוֵי תְּדִיר בְּרִכְתָּא עֲלָאָה מִשְׁתַּכַּח בֵּיתָה,
וּמְגוּ הַהוּא שִׁלְחָן, נִפְיָא בְּרַפָּאן וּמְזוּנֵי לְכָל שְׂאֵר
פְּתוּרֵי דְעֲלָמָא, דִּאֲתַבְּרָכָאן בְּגִינֵיהּ.

שִׁלְחָן דְכָל בַּר נָשׂ אֲצַטְרִיךְ לְמַחְוֵי חֲבִי קָמִיָה,
בְּשַׁעֲתָא דְקָא מְבַרַךְ לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּגִין דִּתְשַׁרֵּי עָלֶיהָ בְּרִכְתָּא מְלַעֲיִלָּא, וְלָא
יִתְחַוֵּי בְּרִיקְנִיא, דִּהָא בְּרַפָּאן דְלַעֲיִלָּא לָא שְׂרִיין
בְּאַתָּר רִיקְנִיא, דְכִתִּיב, (מלכים ב ד) הַגִּידִי לִי מַה יֵּשׁ
לָךְ בַּבַּיִת, וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא. שִׁלְחָן דְלָא

לשון הקודש

ומזונות לכל שאר שלחנות העולם,
שמתברכים בגללו.

השלחן של כל אדם צריך להיות כך
לפניו בשעה שמברך את הקדוש ברוך
הוא, כדי שתשרה עליו ברכה מלמעלה,
ולא יראה בריקנות, שהרי הברכות
שלמעלה לא שורות במקום ריק,
שפתוב (מלכים ב ד) הגידי לי מה יש לך
בבית, והרי פרשהו החברים. שלחן

עצי שטים וגו'. השלחן הזה הוא עומד
לתוך המשכן, והברכה שלמעלה שורה
עליו, וממנו יוצא מזון לכל העולם.
ושלחן זה לא צריך להיות בריקנות
אפילו רגע אחד, אלא שיהיה עליו מזון,
שהרי הברכה לא נמצאת במקום ריק,
ולכן צריך להיות עליו תמיד לחם,
שתהיה תמיד ברכה עליונה נמצאת בו,
ומתוך אותו שלחן יוצאות ברכות

אֶתְמַר עָלֶיךָ מְלִי דְאֹרֵייתָא, (בס"א אינו, וְלֹא בְרִידַּךְ עַל הַהוּא מְזוּנָא לְקוּדְשָׁא בְרִידַּךְ הוּא) עָלֶיךָ כְּתִיב, (ישעיה כח) כִּי כָל שְׁלַחְנוֹת מְלֹאוּ קִיָּא צוּאָה בְּלִי מְקוּם. וְאַסִּיר לְבָרְכָא עַל הַהוּא שְׁלַחֲנָן.

כָּאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּאִית שְׁלַחֲנָן, וְאִית שְׁלַחֲנָן. שְׁלַחֲנָן אִיהוּ דְקָא מְסַדְרָא קַמִּיהּ דְקוּדְשָׁא בְרִידַּךְ הוּא לְעֵילָא, וְאִיהוּ קַיִמָא תְדִיר לְסַדְרָא בֵּיהּ פְּתוּנֵי אֹרֵייתָא, וְלֹא אֶכְלָלָא בֵּיהּ אֲתוּוֹן דְּמְלִי דְאֹרֵייתָא, (בס"א אינו, דָּא הוּא בְּרַבְתָּא דְמְזוּנָא, דְאִית פְּסוּקֵי וּמְלִי דְאֹרֵייתָא וְאִינוּן אֲתוּוֹן דְּמְלִי אֹרֵייתָא אֲתַבְּלִילֵן בֵּיהּ בְּהַהוּא שְׁלַחֲנָן) וְאִיהוּ לְקִיט לֹוֹן לְגַבִּיּהּ, וְכָלִיל בְּלַחוּ בְּגִיּוּתָא, וּבְחֹו אֲשַׁתְּלִים, וְחֲדִי, וְאִית לִיה חֲדוּתָא. וְעַל שְׁלַחֲנָן דָּא כְּתִיב, (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחֲנָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ, לִפְנֵי יְיָ, וְלֹא מִלִּפְנֵי יְיָ. שְׁלַחֲנָן אַחֲרָא אִית, דְּלֹא אִית בֵּיהּ חוּלְקָא דְאֹרֵייתָא, וְלִית לִיה חוּלְקָא בְּקוּדְשָׁא

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

דְּבַרֵי תוֹרָה, (זהו ברכת המזון. שֵׁשׁ פְּסוּקִים וְדַבְרֵי תוֹרָה וְאוּתָן אוֹתִיּוֹת שֶׁל דְּבַרֵי תוֹרָה נִבְלָלִים בּוֹ בְּאוֹתוֹ שְׁלַחֲנָן) וְהוּא לּוֹקֵט אוֹתָם אֵלָיו וְכוּלָל אֶת כָּלָם לְתוֹכוֹ, וּבְהֵם מְשַׁתְּלֵם וְשִׁמְחָ וַיֵּשׁ לוֹ שִׂמְחָה. וְעַל שְׁלַחֲנָן זֶה כְּתוּב (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחֲנָן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה', לִפְנֵי ה', וְלֹא מִלִּפְנֵי ה'. יֵשׁ שְׁלַחֲנָן אַחֵר שְׂאִיִן בּוֹ חֶלֶק שֶׁל תוֹרָה, וְאִיִן לוֹ חֶלֶק בְּקִדְשֵׁת הַתוֹרָה. וְאוֹתוֹ

שְׁלֹא נֶאֱמָרוּ עָלָיו דְּבַרֵי תוֹרָה וְלֹא בְרַךְ עַל אוֹתוֹ מְזוּן לְקוּדְשׁ-בְּרִידַּךְ-הוּא), עָלָיו כְּתוּב (ישעיה כח) כִּי כָל שְׁלַחְנוֹת מְלֹאוּ קִיָּא צוּאָה בְּלִי מְקוּם. וְאַסִּיר לְבָרְךְ עַל אוֹתוֹ שְׁלַחֲנָן.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֵׁשׁ שְׁלַחֲנָן וַיֵּשׁ שְׁלַחֲנָן. שְׁלַחֲנָן שֶׁהוּא מְסַדֵּר לִפְנֵי הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה וְעוֹמֵד תְּמִיד לְסַדֵּר בּוֹ דְּבַרֵי תוֹרָה וְלְהַכְלִיל בּוֹ אוֹתִיּוֹת שֶׁל

דְּאוֹרֵייתָא, וְהֵהוּא שְׁלַחַן אֶקְרִי קִיָּא צוֹאָה, וְדָא
 אִיהוּ בְּלִי (דף קנ"ד ע"א) מְקוּם, דְּלִית לִיה חוּלְקָא
 בְּסִטְרָא דְקְרוּשָׁה בְּלוּם.

בְּגִין כְּדֵי, שְׁלַחַן דְּלֵא אֶתְמַר עָלֵיהּ מְלִי דְּאוֹרֵייתָא,
 אִיהוּ שְׁלַחַן דְּקִיָּא צוֹאָה. אִיהוּ שְׁלַחַן דְּטַעְוָא
 אֶתְרָא. לִית בְּהֵהוּא שְׁלַחַן חוּלְקָא בְּרוּזָא דְּאַלְהָא
 עֲלָאָה. שְׁלַחַן דְּמְלִי אוֹרֵייתָא אֶתְמַרו עָלֵיהּ, קְדָשָׁא
 בְּרִידָה הוּא נְטִיל הַהוּא שְׁלַחַן, וְשׂוּי לִיה לְחוּלְקִיָּה.
 וְלֵא עוּד, אֶלָּא סוּרֵי"א רַב מְמַנָּא, נְטִיל כָּל אֵינּוּן
 מְלִין, וְשׂוּי דִּיּוֹקְנָא דְּהַהוּא שְׁלַחַן קָמִי קְדָשָׁא בְּרִידָה
 הוּא. וְכָל אֵינּוּן מְלִין דְּאוֹרֵייתָא דְּאֶתְמַרו עָלֵיהּ,
 סְלִקִּין עַל הַהוּא פְּתוּרָא, וְאֶתְעַפֵּר (ס"א וְאֶתְעַפֵּר) קָמִי
 מְלָכָא קְדִישָׁא. מִשְׁמַע דְּכֹתִיב זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר
 לְפָנַי יִי' דְּאֶתְעַפֵּר (ס"א דְּאֶתְעַפֵּר) קָמִי קְדָשָׁא בְּרִידָה
 הוּא. שְׁלַחַן דְּבֵר נֶשֶׁ, קִיָּמָא לְדַכְּאָה לִיה לְבֵר נֶשֶׁ,

לשון הקודש

לחלקו. ולא עוד, אלא סורֵי"א, המְמַנָּה
 הגדול, נוטל כל הדברים הללו, ושם
 דיוקן אותו השלחן לפני הקדוש ברוך
 הוא. וכל אותם דברי התורה שנאמרו
 עליו עולים על אותו שלחן, ומתעפֵר
 (ומודמו) לפני המלך הקדוש. משמע
 שפתיב זה השלחן אשר לפני ה',
 שמתעפֵר (שמודמו) לפני הקדוש ברוך

שלחן נקרא קיא צוֹאָה, ונהו בלי מקום,
 שאין לו חלק בצד הקדושה בלוּם.
 משום כֵּדֵי, שלחן שלא נאמר עליו
 דברי תורה הוא שלחן של קיא צוֹאָה,
 הוא שלחן של אליל אחר. אין באותו
 שלחן חלק בסוד האלוה העליון. שלחן
 שדברי תורה נאמרים עליו, הקדוש
 ברוך הוא נוטל אותו שלחן ושם אותו

מִכָּל חוֹבוֹי. וּפָאָה אִיהוּ, מָאן דְּאֵלִין תִּרִין קַיִמִין
עַל פְּתוּרִיהּ. מְלִי דְאֹרִייתָא. וְחוּלְקָא לְמַסְכְּנִין,
מִהֵהוּא שְׁלַחַן.

כִּד סְלִקִין הֵהוּא פְּתוּרָא מִקָּמִיה דְּבֵר נָשׁ, תִּרִין
מִלְּאָכִין קְדִישִׁין אֲזִדְמָנָן תַּמָּן, חַד מִיּוֹמֵינָא,
וְחַד מִשְׁמַאלָא. חַד אָמַר דָּא אִיהוּ שְׁלַחַן דְּמִלְּבָא
קְדִישָׁא, דְּפִלְגֵינָא קָא מְסִדֵּר קָמִיהּ, מְסִדֵּר יְהֵא
תְּדִיר פְּתוּרָא דָּא, בְּבִרְכָאן עֲלָאִין, וּמִשְׁחָא וּרְבוּ
עֲלָאָה, קְדִישָׁא בְּרִידָּהּ הוּא יִשְׂרֵי עֲלוּי. וְחַד אָמַר,
דָּא אִיהוּ שְׁלַחַן דְּמִלְּבָא קְדִישָׁא, דְּפִלְגֵינָא קָא
מְסִדֵּר קָמִיהּ, דָּא פְּתוּרָא דִּי עֲלָאִי וְתַתָּאִי יְבָרְכוּן
לִיהּ, מְסִדֵּר יְהֵא הֵא פְּתוּרָא קָמִי עֲתִיק יוֹמִין,
בְּהֵא עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאֵתִי.

לשון הקודש

שְׁפִלוּנֵי מְסִדֵּר לְפָנָיו, מְסִדֵּר יְהֵא תְּמִיד
הַשְּׁלַחַן הַזֶּה בְּבִרְכוֹת עֲלוּנוֹת, וְשִׁמּוֹן
וּמִשְׁחָה עֲלוּנוֹהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂרָה
עֲלוּי. וְאַחַד אָמַר: זֶהוּ הַשְּׁלַחַן שֶׁל הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוּשׁ שְׁפִלוּנֵי מְסִדֵּר לְפָנָיו, זֶה שְׁלַחַן
שֶׁעֲלוּיָנִים וְתַתְּחוּנִים יְבָרְכוּ אֹתוֹ, מְסִדֵּר
יְהֵא שְׁלַחַן זֶה לְפָנֵי עֲתִיק הַיָּמִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הוא. שְׁלַחַנוֹ שֶׁל אָדָם עוֹמֵד לְמַהֵר אֶת
הָאָדָם מִכָּל חַטָּאִיו. אֲשֶׁרֵי הוּא מִי
שְׁאֵלָה הַשָּׁנִים עוֹמְדִים עַל שְׁלַחַנוֹ –
דְּבִרֵי תוֹרָה, וְחֵלֶק לְעֲנִיִּים. מֵאוֹתוֹ שְׁלַחַן.
פְּשָׁמְעֵלִים אוֹתוֹ שְׁלַחַן מִלְּפָנֵי אוֹתוֹ
אָדָם, שְׁנֵי מִלְּאָכִים קְדוּשִׁים מְזַדְמָנִים
לְשָׁם, אַחַד מִיּוֹמִין וְאַחַד מִשְׁמַאל. אַחַד
אוֹמֵר: זֶהוּ שְׁלַחַן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ

רַבִּי אֲבָא, בַּד הָוָה סִלְקִין פְּתוּרָא מִקְמִיָּה, הָוָה
 חֲפִי לֵיהּ, וַתְּוָה אָמַר סְלִיקוּ תַּאי פְּתוּרָא
 בְּצַנִּיעוּ, דְּלֹא יְהֵא בְּכַסּוּפָא קָמִי שְׁלוּחֵי מַלְפָּא.
 שְׁלַחַן דְּבַר נָשׁ זָכִי לֵיהּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְזָכִי לֵיהּ
 לְמִזוּנָא דְהֵאֵי עֵלְמָא, וְזָכִי לֵיהּ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לְטַב
 קָמִי עֵתִיק יוֹמִין, וְזָכִי לֵיהּ לְאַתּוּסְפָּא חֵילָא וְרַבּוּ
 בְּאַתָּר דְאַצְטְרִיךְ. זַכָּאָה אִיהוּ חוּלְקִיָּה דְהֵהוּא פַר
 נָשׁ, בְּהֵאֵי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר, כְּתוּב (שְׁמוּאֵל א' י') וַיְהִי כָּל יוֹדְעוּ
 מֵאַתְמוּל שְׁלֹשִׁים וְגו', הֵגַם שָׂאוּל בְּנִבְיָאִים.
 וְכִי שָׂאוּל בָּחִיר יי' מִקְדָּמַת דְנָא הָוָה, דְכְּתוּב,
 (שְׁמוּאֵל א' י') הֲרֵאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ יי', אֲשֶׁר בּוֹחֵר בּוֹ
 לֹא כְּתוּב, אֲלֹא אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ מִקְדָּמַת דְנָא.
 וּבִשְׁעֵתָא דְאַתָּא וְעָאֵל בֵּין נְבִיאֵי וְאַתְנַבֵּי בִּינֵיהוּ,
 אֲמַאי תּוֹוְהוּ.

לשון הקודש

אשריו חלקו של אותו אדם בעולם הזה
 ובעולם הבא.

רבי יעקב אמר, כתוב (שמואל א' י') ויהי כל
 יודעו מאתמוּל שלשם וגו', הַגַּם שָׂאוּל
 בְּנִבְיָאִים. וכי שָׂאוּל בָּחִיר ה' מִקְדָּמַת לְכֹן
 הָיָה, שְׁכַתוּב הֲרֵאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ ה'.
 לא כְּתוּב אֲשֶׁר בּוֹחֵר בּוֹ, אֲלֹא אֲשֶׁר
 בָּחַר בּוֹ, מִקְדָּמַת לְכֹן. וּבִשְׁעֵתָא שְׂפָא וְנִכְנָס

רַבִּי אֲבָא, כְּשֵׁהוּי מַעֲלִים אֶת הַשְּׁלַחַן
 מִלְפָּנָיו, הָיָה מְכַסֶּה אוֹתוֹ וְהָיָה אוֹמֵר:
 סִלְקוּ שְׁלַחַן זֶה בְּצַנִּיעוּת, שְׁלֹא יְהִיָּה
 בְּבוּשָׁה לְפָנֵי שְׁלוּחֵי הַמֶּלֶךְ. הַשְּׁלַחַן
 שְׂאֵדָם זוֹכָה לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְזוֹכָה לוֹ
 לְמִזוּן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְזַכֶּה אוֹתוֹ
 לְהוֹדֵעַ לְטוֹב לְפָנֵי עֵתִיק הַיָּמִים, וּמְזַכֶּה
 אוֹתוֹ לְהַתּוֹסֵף כַּח וְגַדְל בְּמָקוֹם שְׂצָרִיךְ.

אֵלֶּא, כִּד קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֲתֵרְעִי בִּיהַּ, לֹא
 אֲתֵרְעִי בִּיהַּ אֵלֶּא לְמַלְכוּתִי, אֲבָל לְנִבּוּאָה
 לֹא. דְּהָא תִּרְיָן אֵלִין, לֹא אֲתִמְסְרוּ כַּחְדָּא בְּבַר נָשׁ
 בְּעֵלְמָא, פֶּר מִמְשָׁה מְהִימָנָא עֲלָאָה, דְּזִכָּה לְנִבּוּאָה
 וּמַלְכוּתִי כַּחְדָּא, וְלֹא אֲתִיְהִיב לְבַר נָשׁ אַחֲרָא
 תְּרוּוּיָהּוּ כַּחְדָּא.

וְאִי תִימָא, הָא שְׂמוּאֵל דְּזִכָּה לְתְרוּוּיָהּוּ, לְנִבּוּאָה
 וּמַלְכוּתִי. לֹאֵו הָכִי. לְנִבּוּאָה זָכָה, דְּכִתִּיב, (שְׂמוּאֵל
 א * ו) וַיֵּדַע כָּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד בָּאָר שֶׁבַע כִּי נֶאֱמָן
 שְׂמוּאֵל לְנָבִיא. לְנָבִיא וְלֹא לְמֶלֶךְ. נָבִיא וְדִיָּין הוּא,
 דְּאִי מֶלֶךְ הוּא, לֹא שְׂאֵלוּ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. אֲבָל אִיהוּ
 לֹא הוּא אֵלֶּא נְבִיאָה מְהִימָנָא, וְהוּא דָּאִין דִּינְהוּן
 דִּישְׂרָאֵל, דְּכִתִּיב, (שְׂמוּאֵל א * ז) וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל
 דָּא כִּד הוּא שְׂאֵל בְּנִבּוּאָה, תְּוֹהוּ עֲלִיהַּ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

לְשׁוֹנֵיהֶם, לְנִבּוּאָה וּמַלְכוּת - לֹא כְּדוּ
 לְנִבּוּאָה זָכָה, שְׂפָתוֹב (שם א) וַיֵּדַע כָּל
 יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד בָּאָר שֶׁבַע כִּי נֶאֱמָן
 שְׂמוּאֵל לְנָבִיא. לְנָבִיא וְלֹא לְמֶלֶךְ. נָבִיא
 וְדִין הִנְה. שְׂאֵם מֶלֶךְ הִנְה, לֹא שְׂאֵלוּ
 יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. אֲבָל הוּא לֹא הִנְה אֵלֶּא
 נָבִיא נֶאֱמָן, וְהִנְה דִּן אֶת דִּינֵי יִשְׂרָאֵל,
 שְׂפָתוֹב (שם ז) וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן
 כְּשֶׁהִנְה שְׂאֵל בְּנִבּוּאָה, תְּמָהוּ עֲלִיו.

בֵּין הַנְּבִיאִים וְהַתְּנַבֵּא בִּינֵיהֶם, לְמָה
 תְּמָהוּ?

אֵלֶּא כְּשֶׁהַקּוּדֶשׁ פְּרוּךְ הוּא הַתְּרַעָה בּוּ,
 לֹא הַתְּרַעָה בּוּ אֵלֶּא לְמַלְכוּת, אֲבָל לֹא
 לְנִבּוּאָה. שְׂתֵרִי שְׁנֵי אֵלֶּה לֹא נִמְסְרוּ
 כַּאֲחַד בְּאָדָם בְּעוֹלָם, פֶּרֶט לְמִשָּׁה
 הַנֶּאֱמָן הָעֲלִיּוֹן שְׁזָכָה לְנִבּוּאָה וּמַלְכוּת
 כַּאֲחַד, וְלֹא גִתָּן לְשׁוּם אָדָם אַחֵר שְׁנֵיהֶם
 כַּאֲחַד.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי שְׂמוּאֵל שְׁזָכָה

וְאִי תִימָא, אִמָּאי שָׂרָא עָלֶיהָ נְבוּאָה, הוּאִיל וְזָכָה
 לְמַלְכוּת. אֵלָּא תְרוּוּיָהּוּ לָא זָכָה בְּהוּ בְּתָרָא.
 (וּבְגִין (נ"א דְנְבוּאָה) דְּמַלְכוּת יְהִיב לִיהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוּדְי לִיהּ עֲלָהּ עַד לָא הָוִי
 מַלְכָּא) וּבְגִין דְּמַלְכוּת אֲתִישָׁב עַל אֲתַעְרוּתָא דְרוּחַ
 קַדְשָׁא, הָוִה בְּאֲתַעְרוּ דְנְבוּאָה קֳדָם לָכֵן. אֲבָל כִּד
 סָלִיק לְמַלְכוּת, לָא הָוִה בֵּיהּ נְבוּאָה, אֵלָּא אֲתַעְרוּ
 דְרוּחַ סְבִלְתָּנוּ, לְמִידָן קְשׁוּט, אֲתַעַר עָלֶיהָ, דְהָכִי
 אֲתַתְּוִי לְמַלְכָּא. וּבְעוּד דְהָוָה גּוֹ אֵינּוֹן נְבִיאִי, שָׂרָא
 עָלֶיהָ נְבוּאָה, לְבָתָר דְאֲתַפְּרֵשׁ מִנֵּיהּ, לָא הָוִה
 בֵּיהּ נְבוּאָה.

וְאַנָּא, מָאן יְהִיב לִי אֲתַעְרוּתָא דְרוּחַ קַדְשָׁא,
 לְמַתְוִי בְּגוֹ נְבִיאִי מְהִימְנִי, תְּלַמִּידִי דְרַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּעֲלָאִין וְתַתָּאִין זַעֲיִן מִנֵּיהּ, כֹּל
 שְׁכֵן אַנָּא, לְמַתְוִי בִּינֵיכֹן.

לשון הקודש

אַמַּת הַתְּעוּרְרָה עָלָיו, שְׂפָד רֵאוּי לְמַלְכָּה.
 וּבְעוּד שְׁהִיָּה בְּתוּף אוֹתָם נְבִיאִים
 שְׂרָתָה עָלָיו נְבוּאָה, וְלֹאֲחַר שְׁנַפְרָד
 מֵהֶם לֹא הִיָּתָה בּוֹ נְבוּאָה.

וְאַנִּי, מִי נָתַן לִי הַתְּעוּרְרוּת שֶׁל רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ לְהִיּוֹת בְּתוּף נְבִיאִים נְאֻמִּים,
 תְּלַמִּידִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁעֲלִינִים
 וְתַתָּאִים חֲרָדִים מִפְּנֵי, כֹּל שְׁכֵן אֲנִי
 לְהִיּוֹת בִּינֵיכֶם.

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה שְׂרָתָה עָלָיו נְבוּאָה,
 הוּאִיל וְזָכָה לְמַלְכוּת? – אֵלָּא שְׁנִיָּהֶם
 לֹא זָכָה בָּהֶם כְּאַחַד, (וּמִשׁוּם (שְׁחִנְבוּאָה)

שֶׁמַּלְכוּת נָתַן לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּדָה לוֹ עָלָיו בְּטָרִם הָיָה
 מַלְכָּה) וּמִשׁוּם שְׁמַלְכוּת הַתִּישְׁבָּה עַל
 הַתְּעוּרְרוּת שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הִיָּה
 בְּהַתְּעוּרְרוּת הַנְּבוּאָה קֳדָם לָכֵן. אֲבָל
 כְּשֶׁעָלָה לְמַלְכוּת, לֹא הִיָּתָה בּוֹ נְבוּאָה,
 אֵלָּא הַתְּעוּרְרוּת שֶׁל רוּחַ הַשֶּׁכֶל לְדוֹן

פָּתַח וְאָמַר, וְעָשִׂיתָ שְׂלֶחֶן וְגו'. שְׂלֶחֶן דָּא
 אִיהוּ לְתַתָּא, לְשׂוּאָה עָלֶיהָ לָחֶם דְּאִפְיָא
 מֵאֵן עֲדִיף דָּא מִן דָּא, לָחֶם אִו שְׂלֶחֶן. אִי תִימָא
 דְּכֻלָּא (דף קנ"ד ע"ב) אִיהוּ חַד. הָא (ס"א א' אִי תִימָא לָחֶם עֲדִיף דָּהָא)
 שְׂלֶחֶן מִתְסַדְרָא לְגַבֵּי תְּהוּא לָחֶם. וְתוּ, שְׂלֶחֶן
 לְתַתָּא וְלָחֶם עָלֶיהָ. לָאוּ חָבִי, אֶלְא שְׂלֶחֶן אִיהוּ
 עֲקָרָא, בְּסַדְרָא דִּילֵיהָ, לְקַבְלָא בְּרַפָּאן דְּלַעִילָא
 וּמְזוּנָא לְעֵלְמָא. וּמְרָזָא דְּהֵאִי שְׂלֶחֶן, נְפִיק מְזוּנָא
 לְעֵלְמָא כְּמָה דְּאִתְהֵיב בֵּיהּ מְלַעִילָא.

וְתְּהוּא לָחֶם, אִיהוּ אִיבָא וּמְזוּנָא דְּקָא נְפִיק מִהֵאִי
 שְׂלֶחֶן לְאַחֲזָא דְּהָא מִשְׂלֶחֶן דָּא, נְפִיק
 פְּרִין וְאַבִּין וּמְזוּנָא לְעֵלְמָא. אִי לָא אֲשַׁתְּכַח כְּרָם,
 עֲנָבִין דְּאֵינוּן אִיבָא דְּנְפִיק מִנֵּיהָ, לָא יְהוּן
 מִשְׁתַּבְּחִין. אִי אֵילְנָא לָא יְהֵא, אִיבָא לָא יִשְׁתַּבַּח

לשון הקודש

ומהסוד של השלחן הזה יוצא מזון לעולם כמו שנתן בו מלמעלה. וְאִתּוּ לָחֶם הוּא פְּרִין וּמְזוּנָא שְׂוִיעָא מִהַשְׂלֶחֶן הַזֶּה, לְהִרְאוֹת שְׁהֵרִי מִהַשְׂלֶחֶן הַזֶּה יוֹצֵאִים פְּרוֹת וּמְזוּנוֹת לְעוֹלָם. אִם לָא נִמְצָא כְּרָם – הָעֲנָבִים, שְׁהֵם הַפְּרִי הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ, לָא יְהִיוּ נִמְצָאִים. אִם הָאֵילָן לָא יְהִי, לָא יִמְצָא פְּרִי בְּעוֹלָם,

פָּתַח וְאָמַר, וְעָשִׂיתָ שְׂלֶחֶן וְגו'. שְׂלֶחֶן זֶה הוּא לְמַטָּה לְשֵׁים עָלָיו לָחֶם הָאִפְיָא, מִי עֲדִיף זֶה מִזֶּה, לָחֶם אִו שְׂלֶחֶן? אִם תֹּאמַר שֶׁכֵּל הוּא אֶחָד – הֲרִי (אִם תֹּאמַר לָחֶם עֲדִיף שְׁהֵרִי) שְׂלֶחֶן מְסַדֵּר לְאִתּוּ לָחֶם. וְעוֹד, שְׂלֶחֶן לְמַטָּה וְלָחֶם עָלָיו – לָא פְּדוּ אֶלְא הַשְׂלֶחֶן הוּא הָעֲקָר בְּסַדוֹר שְׁלוֹ לְקַבֵּל בְּרֻכּוֹת שְׁלַמְעֵלָה וּמְזוּן לְעוֹלָם,

בְּעֶלְמָא, בְּגִין כֹּד, שְׁלַחַן אֵיהוּ עֲקָרָא, מְזוּנָא דְנַפִּיק
מֵינָה, אֵיהוּ הַהוּא לֶחֶם הַפָּנִים.

וְכִהְיִי הוּוּ לְקִטֵי אֵיבָא דְשְׁלַחַן מְעָרְב שִׁפְתָּ לְעָרְב
שִׁפְתָּ, (ד"א מִשְׁבֵּת לְשִׁבְתָּ) לְאַתְוָאָה דְהָא מְזוּנָא
עֲלָאָה נַפִּיק מִגּוֹ הַהוּא דְשְׁלַחַן. בְּגִין הַהוּא לֶחֶם
דְהוּוּ לְקִטֵי כִהְיִי, אֶתְבָּרְכָא כָּל מְזוּנָא וּמְזוּנָא
דְאִכְלִי וְשִׁתְּאֵן, דִּלָּא לְקַטְרְגָא בְּהוּ יַצֵּר הָרַע, דְהָא
יַצֵּר הָרַע לָא אֲשַׁתְּכַח, אֶלָּא מִגּוֹ מִיכְלָא וּמִשְׁתֵּיָא.
הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (מִשְׁלִי ל) פֶּן אֲשַׁבַּע וְכַחֲשֵׁתִי וְגו',
דְמִגּוֹ מִיכְלָא וּמִשְׁתֵּיָא יַצֵּר הָרַע מִתְרַבִּי בְמַעוּי
דְבַר נֶשֶׁ.

לֶחֶם דָּא, מְזוּנָא דְקָא נַפִּיק מִגּוֹ שְׁלַחַן, מְבָרַךְ
מְזוּנָא דְכִהְיִי, דִּלָּא יִשְׁתְּכַח בְּהוּ מְקַטְרְגָא
לְקַטְרְגָא לֹוֹן, לְמַפְלַח בְּלַבָּא שְׁלִים לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא. וְדָא אֲצַטְרִיךְ לְכִהְיִי יִתִּיר מְכָל עֲלְמָא. וּבְגִין

לשון הקודש

הָרַע, שְׁהָרִי יַצֵּר הָרַע לֹא נִמְצָא אֶלָּא
מִתּוֹךְ מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (מִשְׁלִי
פֶּן אֲשַׁבַּע וְכַחֲשֵׁתִי וְגו'. שְׁמִתּוֹךְ מֵאֲכָל
וּמִשְׁתָּה, יַצֵּר הָרַע מִתְגַּדֵּל בְּמַעֵי הָאָדָם.
לֶחֶם זֶה, מְזוּן שְׁיֹוצָא מִתּוֹךְ הַשְּׁלַחַן,
מְבָרַךְ אֶת מְזוּן הַפָּנִים שְׁלֹא יִמְצָא
בְּהֵם מְקַטְרַג לְקַטְרַג לְהֵם, וְלַעֲבַד בְּלַב
שְׁלֵם לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה צִרְיָךְ

לְבֹן הַשְּׁלַחַן הוּא הָעֶקֶר. הַמְזוּן שְׁיֹוצָא
מִמֶּנּוּ הוּא אוֹתוֹ לֶחֶם הַפָּנִים.

וְהַפָּנִים הֵיוּ לֹוקְטִים פְּרִי הַשְּׁלַחַן
מְעָרְב שִׁפְתָּ לְעָרְב שִׁפְתָּ (מִשְׁבֵּת לְשִׁבְתָּ),
לְהִרְאוֹת שְׁהָרִי מְזוּן עֲלִיוֹן יֹוצָא מִתּוֹךְ
אוֹתוֹ שְׁלַחַן. מִשּׁוֹם אוֹתוֹ לֶחֶם שְׁהָרִי
לֹוקְטִים הַפָּנִים, הַתְּבָרַךְ כָּל מְזוּן וּמְזוּן
שְׁאוּכְלִים וְשׁוֹתִים שְׁלֹא יִקְטְרַג בְּהֵם יַצֵּר

כִּדְ, שְׁלַחַן אֵיהוּ עֶקְרָא, וְאִיבָא וּמְזוּנָא דְקָא נְפִיק
מִיָּה, אֵיהוּ תְּהוּא לְחֵם.

שְׁלַחַן דָּא, אֶצְטְרִיךְ סְדוּרָא דִּילִיָּה לְאַתְתְּקִנָּא,
בְּסִטְרָא דְצָפוֹן, דְּכִתִּיב וְהִשְׁלַחַן תִּתֵּן עַל
צֵלַע צָפוֹן. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמִתְמָן שִׁירוּתָא
דְּחֻדוּתָא. שְׂמָאלָא נְטִיל מִימִינָא תְּדִיר בְּקִדְמוּתָא,
וּלְבַתֵּר אֵיהוּ אֶתְעַר לְגַבֵּי נוֹקְבָא, וּבַתֵּר קָרִיבֵת לִיָּה
יְמִינָא לְגַבֵּיהּ, וְאַתְדַּבְּקַת בֵּיתָא.

מִיָּם אֵינוֹן מִימִינָא, וְאֵיהוּ חֻדוּתָא, מִיָּד יְהִיב
לְשִׂמְאָלָא, וְאַתְדַּבְּקוּ בֵּיהּ אֵינוֹן מִיָּם, וְחֻדְאֵן
לִיָּה. וּבַתֵּר אֶתְכַלִּיל אֵיהוּ לִימִינָא, וְאַתְעַר לְנוֹקְבָא
בְּתֵּהוּא חֻדוּתָא. וְסִימְנָךְ, מָאִן דְּנְטִיל מִיָּא בִּידֵיהּ
יְמִינָא בְּמֵאנָא, קִדְמָתָא לְאַרְקָא מִיָּא בְּשִׂמְאָלָא
אֵיהוּ, וְלֹא מְשִׂמְאָלָא לִימִינָא, דְּהָא מִיָּא מִימִינָא
נְטִיל לֹן שְׂמָאלָא.

לשון הקודש

מתעורר לנגקבה. אחר כך הימין מקרב
אותו אליו ונדבק בו.

המנים הם מימין, והם שמחה. מיד נתן
לשמאל, ונדבקים בו אותם מים
ומשמחים אותו. ואחר כך הוא נכלל
בימין, ומעורר את הנקבה באותה
שמחה, וסימנך – מי שנוטל מים ביד
ימינו בכלי, ראשון לרוקן מים הוא

לכהנים יותר מכל העולם, ולכן שלחן
הוא עקר, והפרי והמזון שיוצא ממנו
הוא אותו לחם.

השלחן הזה צריך הסדור שלו להתתקן
בצד הצפון, שכתוב והשלחן תתן על
צלע צפון. מה הפעם? משום שמשם
ראשית השמחה. השמאל נוטל תמיד
מהימין בראשונה, ואחר כך הוא

וּבְגִין כִּד מִיָּא לָא אֶשְׁתַּכְּחוּ, אֵלָא מִסְטָרָא
 דְּשִׁמְאֵלָא. פִּינּוּן דְּנִטִּילוּ מִיָּא לְגַבִּיהַ, הָא
 אֶתְעָרוּ לְגַבִּי נּוֹקְבָא בְּאִינוּן מִים. וְעַל דָּא גְבוּרוֹת
 גְּשָׁמִים תְּנִינּוּ. וּבְגִין כִּד וְהַשְׁלַחַן תַּתָּן עַל צַלַע
 צָפוֹן, דְּמִתְהוּא סֶטֶר אִיבּוֹן אֶשְׁתַּכְּחוּ בֵּיהּ יִתּוּר,
 מִסְטָרָא אַחְרָא. בְּאֶתְעָרוּ דְּחֻדּוּה דִּילִיהּ בְּקַדְמִיתָא,
 כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמָאלוּ תַחַת לְרֹאשִׁי
 לְבַתָּר וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבַקְנִי.

שְׁלַחַן דְּבַר נֶשׁ אֶצְטְרִיךְ לְאֶשְׁתַּכְּחָא בְּנִקְיוֹתָא
 דְּגּוּפָא, דְּלָא יִתְקַרֵּב לְמִיכַל מְזוּנָא דִּילִיהּ,
 אֵלָא בְּנִקְיוֹתָא דְּגַרְמִיָּה. וְעַל דָּא אֶצְטְרִיךְ בַּר נֶשׁ,
 לְפַנְאָה גַרְמִיָּה בְּקַדְמִיתָא, עַד לָא יִיכּוֹל מְזוּנָא
 דְּשְׁלַחַנָא דְּכִנָּא, דְּהִתְהוּא מְזוּנָא דְּאֶתְקִין לִיהּ, בֵּיהּ
 אֶתְרַעֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּלָא יִתְקַרֵּב עַל
 הַהוּא שְׁלַחַן קִיָּא צוּאָה, דְּאִיהוּ מְרִזָּא דְּסְטָרָא

לשון הקודש

בְּהַתְעוּרְרוֹת הַשְּׁמָחָה שָׁלוּ בְּרֵאשׁוֹנָה,
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שִׁיר ב) שְׁמָאלוּ תַחַת לְרֹאשִׁי,
 וְאַחַר כֵּן - וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבַקְנִי.

שְׁלַחַנּוּ שֶׁל אָדָם צְרִיךְ לְהַמְצִיא בְּנִקְיוֹת
 הַגּוּף, שֶׁלֹּא יִקְרַב לְאֹכַל אֶת מְזוּנּוֹ אֵלָא
 בְּנִקְיוֹן עֲצָמוֹ. וְלִכֵּן צְרִיךְ הָאָדָם לְפַנּוֹת
 עֲצָמוֹ בַּתְּחִלָּה טָרָם שִׁיאֲכַל מְזוּן שֶׁל
 שְׁלַחַן טְהוֹר, כִּי אוֹתוֹ מְזוּן שֶׁהַכֵּין לוֹ, בּוֹ

בְּשִׁמְאֵל, וְלֹא מִשְׁמָאל לִימִין, שֶׁהֵרִי מִים
 מִימִין לֹקַח אוֹתָם הַשְּׁמָאל.

וְלִכֵּן מִים לֹא נִמְצְאִים אֵלָא מִצַּד
 הַשְּׁמָאל. פִּינּוּן שֶׁנִּלְקַחוּ הַמִּים אֵלָיו, הֵרִי
 הַתְעוּרְרוֹ לְנִקְבָה בְּאוֹתָם מִים, וְלִכֵּן
 גְבוּרוֹת גְּשָׁמִים שְׁנִינּוּ. וְלִכֵּן וְהַשְׁלַחַן
 תַּתָּן עַל צַלַע צָפוֹן, שְׁמָאוֹתוֹ הַצַּד
 הַפְּרוֹת נִמְצְאִים בּוֹ יוֹתֵר מֵהַצַּד הָאַחֵר,

אַחֲרָא וְסִטְרָא אַחֲרָא לָא יִקְבֵּל מִתְּהוּא מְזוּנָא
דְּשִׁלְחָן דָּא כְּלוּם.

לְבַתָּר דְּאָכִיל בְּר נָשׁ, וְאַתְעַנְג, אַעֲטְרִיךְ לְמִיִּתְב
חוּלְקָא דְתַמְצִית לְהֵהוּא סִטְרָא. וּמֵאן
אִיהוּ. מִיָּם אַחֲרוּנִים. תְּהוּא זוֹהֶמָא דִּדְיִן, דְּאַעֲטְרִיךְ
לְמִיִּתְב לְהֵהוּא סִטְרָא, חוּלְקָא דְאַעֲטְרִיךְ לִיָּה. וְעַל
דָּא וּדְאִי אֵינּוֹן חוּבָה, חוּבָה אֵינּוֹן, וּבְאַתָּר דְּחוּבָה
שְׂרִיָּין. וְאִיהוּ חֵינְבָא עַל בְּר נָשׁ, לְמִיִּתְב לִיָּה חוּלְקָא
דָּא. וְעַל דָּא לָא אַעֲטְרִיךְ לְבִרְכָא כְּלָל, דְּהָא בְּרַכָּה
לָאו אִיהוּ בְּתֵהוּא סִטְרָא.

וּבְגִין כִּדְ אַעֲטְרִיךְ בְּר נָשׁ, דְּלָא יְהִיב מְזוּנָא דְעַל
גַּבֵּי פְתוּרִיָּה, לְתֵהוּא קִיָּא עוֹאָה, וְכָל שְׂכָן
בְּמַעוּי, וְכָל שְׂכָן דְּאִיהוּ דְכִיּו (ס"א ט"ב) לְבַר נָשׁ
וּבְרִיאוּ וְתַקוּנָא דְגוּפִיָּה. וְעַל דָּא, שִׁלְחָן אִיהוּ
לְמִיכָל פִּיָּה בְּדְכִיּו, כְּמָה דְאַתְמַר.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְלָכֵן וּדְאִי שְׂהֵם חוּבָה, חוּבָה הֵם,
וּבְמָקוֹם שֶׁל חוּבָה שׁוּרִים, וְהוּא חֵיב עַל
אָדָם לְתַת לוֹ חֶלֶק זֶה. וְלָכֵן לֹא צְרִיךְ
לְבַרְךְ כְּלָל, שְׁהֵרִי אֵינְן הַבְּרָכָה בְּאוֹתוֹ
הַצֵּד.

וְלָכֵן צְרִיךְ אָדָם שְׁלֵא יִתֵּן מְזוּן שְׁעַל
גַּבֵּי שִׁלְחָנוּ לְאוֹתוֹ קִיָּא עוֹאָה, וְכָל שְׂכָן
בְּמַעוּי, וְכָל שְׂכָן שְׁהוּא טְהוּר (ט"ב) לְאָדָם

רוּצָה הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּדִי שְׁלֵא יִקְרַב
עַל אוֹתוֹ שִׁלְחָן קִיָּא עוֹאָה, שְׁהוּא מְסוּד
הַצֵּד הָאֲחֵר, וְהַצֵּד הָאֲחֵר לֹא יִקְבֵּל כְּלוּם
מֵאוֹתוֹ מְזוּן שֶׁל הַשִּׁלְחָן הַזֶּה.

אַחֲרֵי שְׁאֵכַל אָדָם וְהִתְעַנְג, צְרִיךְ לְתַת
חֶלֶק שֶׁל תַּמְצִית לְאוֹתוֹ הַצֵּד, וּמַהוּ?
מִיָּם אַחֲרוּנִים. אוֹתָהּ זְהַמַּת הַיְּהוּדִים.
שְׁצְרִיךְ לְתַת לְאוֹתוֹ צֵד חֶלֶק שְׁצְרִיךְ לוֹ.

שֶׁלֶחַן דָּא דְקַיִימָא בְּבִי מִקְדָּשָׁא, בְּגִין לְאַשְׁתַּכְּחָא
 בֵּיהּ מְזוּזָא, וְלֹא־פָקָא מִיָּה מְזוּזָא, וְעַל דָּא
 אֲפִילוּ (דף קנ"ה ע"א) רַגְעָא חָדָא, לָא אֲצַטְרִיךְ לְקַיִימָא
 בְּרִיקְנֵיָא. שֶׁלֶחַן אַחְרָא, אִיהוּ שֶׁלֶחַן דְּרִיקְנֵיָא, וְלֹא
 אֲצַטְרִיךְ לְמִיתָב לֵיהּ דְּוִכְתָּא בְּאַתְרַי קְדִישָׁא. וְעַל
 דָּא, שֶׁלֶחַן דְּמִקְדָּשָׁא, אֲפִילוּ רַגְעָא חָדָא לָא יִתִּיב
 בְּלֹא מְזוּזָא. וְיִצְטְרִיךְ דְּלֹא יִשְׁתַּכְּחַ אַתְרַי גְּרִיעַ, דִּהָא
 בְּרַכְתָּא דְּלַעִילָא לָא מִשְׁתַּכְּחָא בְּאַתְרַי גְּרִיעַ, דָּא
 שֶׁלֶחַן דְּקַמִּיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. שֶׁלֶחַן דְּבֵר נֶשֶׁ
 דְּקָא מְבָרַךְ עָלֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אוֹף הָכִי
 לָא אֲצַטְרִיךְ לְמַתְוֵי בְּרִיקְנֵיָא, דִּהָא לִית בְּרַכְתָּא
 בְּאַתְרַי רִיקְנֵיָא.

נְהַמֵּי דְעַל גַּבֵּי שֶׁלֶחַן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵינּוּן
 תְּרִיסַר. וְהָא אוֹקִימָנָא רַזָּא דְנְהַמֵּי, דְּאֵינּוּן

לשון הקודש

רַגְעָא אַחַד לֹא יֹשֵׁב בְּלֵי מְזוּזָא, וְיִצְטְרִיךְ
 שְׁלֹא יִמְצָא בְּמָקוֹם גְּרוּעַ, שְׁהָרֵי הַבְּרָכָה
 שְׁלֹמַעְלָה לֹא נִמְצָאת בְּמָקוֹם גְּרוּעַ. זֶה
 שֶׁלֶחַן שְׁלֹפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא. שֶׁלֶחַן
 שְׁאֵדָם מְבָרַךְ עָלֵינוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ
 הוּא, אִף כִּי לֹא צְרִיךְ לְהִיטֵי בְּרִיקְנֵיָא,
 שְׁהָרֵי אֵין הַבְּרָכָה בְּמָקוֹם רִיק.
 חֲלָחֵמִים שְׁעַל גַּבֵּי הַשֶּׁלֶחַן שֶׁל הַקְּדוּשׁ

וּבְרִיאוֹת וְתַקְוֵן הַגּוֹף שְׁלוֹ. וְלָכֵן הַשֶּׁלֶחַן
 הוּא לֹא־כָל בּוֹ בְּטַהֲרָה, כְּמוֹ שְׁנֵת־בְּאֵר.
 שֶׁלֶחַן זֶה שְׁעוֹמֵד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, בְּרִי
 לְהַמְצָא בּוֹ מְזוּזָא וְלַהוֹצִיא מִמֶּנּוּ מְזוּזָא,
 וְלָכֵן אֲפִילוּ רַגְעָא אַחַד לֹא צְרִיךְ לְעַמֵּד
 בְּרִיקְנֵיָא. שֶׁלֶחַן אַחֵר הוּא שֶׁלֶחַן
 הַרִיקְנֵיָא, וְלֹא צְרִיךְ לְתַתּ לּוֹ מָקוֹם
 בְּמָקוֹם קְדוּשׁ. וְלָכֵן שֶׁלֶחַן הַמִּקְדָּשׁ אֲפִילוּ

רָזָא דְּפָנִים. וְעַל דָּא אֶקְרִי לָתֶם הַפָּנִים, דְּהָא
 מְזוּנָא וְסַפּוּקָא דְּעֶלְמָא, מֵאֵינוּן פָּנִים עֲלָאִין
 קֵאֲתִיָּא. וּבְגִין כֵּן, לָתֶם דָּא, אִיהוּ פְּנִימָא דְּכֹלָא,
 אִיהוּ בְּרָזָא עֲלָאָה, כְּדָקָא יָאוּת.

לָתֶם הַפָּנִים, מִיכְלָא דְּאֵינוּן פָּנִים, מְזוּנָא וְסַפּוּקָא
 דְּנַפִּיק לְעֶלְמָא, מִנִּיּוּתוֹ אֲתִי, וְשָׂרִיא עַל
 הַהוּא פְּתוּרָא, וּבְגִין דְּשִׁלְחֹן דָּא, מְקַבְּלָא מְזוּנָא
 וְסַפּוּקָא מֵאֵינוּן פָּנִים דְּלְעִילָא, וְאִיהוּ אֲפִיקַת
 מְזוּנִין וְסַפּוּקִין מֵאֵינוּן פָּנִים פְּנִימָאִין, וּמְזוּנָא
 דְּאֲפִיקַת, אִיהוּ הַהוּא לָתֶם, כְּדָקָא מְרֹן, חוּם הָוָה
 מִתְקַרְב, וְחוּם הָוָה מִתְעַדֵּי מִתְמָן, וְהָא אוּקְמוּתָהּ,
 דְּכֹתִיב, (שמואל א כא) בְּיוֹם הַלְקָחוֹ וּבְגִין שִׁלְחֹן דָּא אִית
 לְבַר נָשׁ לְנִטְרָא רְזִין דְּשִׁלְחֹן דִּילִיָּהּ בְּכָל אֵינוּן
 גְּוִוִּין כְּדָקָא מְרֹן.

לשון הקודש

זה מקבל מזון וספוק מאותם פנים של מעלה, והיא מוציאה מזונות וספוקים מאותם פנים פנימיים, והמזון שמוציאה הוא אותו לחם, כפי שאמרנו, הם הנה מתקרבים, והם הנה מוסר משם, והרי פרשונו, שכתוב ביום הלקחון, ומשום שלחון זה יש לאדם לשמר סודות שלחון בכל אותם גוונים שאמרנו.

ברוך הוא הם שנים עשר. והרי בארנו סוד הלקחים, שהם סוד הפנים, ולכן נקרא לחם הפנים, שהרי מזון וספוק של העולם באים מאותם הפנים העליונים. ולכן לחם זה הוא פנימי של הכל, הוא בסוד עליון כראוי.

לחם הפנים - מאכל של אותם פנים, מזון וספוק שיוצא לעולם, מהם בא, ושורה על אותו שלחון. ומשום ששלחון

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) בְּכָל עֵת יִהְיוּ
בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אֶל יַחְסָר.
הַאי קָרָא אוּקְמוּהּ וְאִתְמַר, אֲבָל תָּא חַזִּי, קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּרָא לִיה לְבַר נָשׁ בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא, וְעָבַד
לִיה בְּאוּמְנוּתָא סְגִי, וְנִפְּח בְּאַפּוּי נִשְׁמָתָא דְחַיִּי,
לְמַנְדֵּעַ וּלְאַסְתִּפְלָא בְּרִזִּין דְחֻכְמָתָא, לְמַנְדֵּעַ בִּיקְרָא
דְמֵאֲרִיה, בְּמַה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה מג) כֹּל הַנִּקְרָא
בְּשֵׁמִי וּלְכְבוּדִי בְּרֵאתִיו יַעֲרִתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו.

וּלְכְבוּדִי בְּרֵאתִיו דִּי יִקָּא, וְרִזָּא דָּא וּלְכְבוּדִי
בְּרֵאתִיו אוּלִיפְנָא, דְהָא כְבוֹד דְלִתְתָּא
רִזָּא דְכוּרְסִיָּא קִדִּישָׁא לָא אִתְתַּקֵּן לְעִילָא, אֶלָּא
מִגּוֹ תְקוּנָא דְבְנֵי עֲלָמָא. כִּד אֵינּוּן בְּנֵי נֶשְׁא, זַכָּאִין
וְחֻסִּידִין, וַיִּדְעִי לְתַקְנָא תְקוּנִי, הָדָא הוּא דְכְתִיב
וּלְכְבוּדִי בְּרֵאתִיו. בְּגִין דְהַאי כְבוֹדִי, לְתַקְנָא לִיה

לשון הקודש

יַעֲרִתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו.

וּלְכְבוּדִי בְּרֵאתִיו הַיּוֹקָא, וְסוּד זֶה
וּלְכְבוּדִי בְּרֵאתִיו לְמַדְנֹג, שְׁהָרִי הַכְּבוֹד
שְׁלֵמָטָה סוּד הַכְּפֵא הַקְּדוּשׁ לֹא הִתְתַּקֵּן
לְמַעְלָה, אֶלָּא מִתּוֹךְ תְּקוּנַת בְּנֵי הָעוֹלָם.
בְּשֵׁאוֹתָם בְּנֵי אָדָם צְדִיקִים וְחֻסִּידִים
וַיִּדְעִים לְתַקֵּן תְּקוּנָם, זֶהוּ שְׁכִתּוּב
וּלְכְבוּדִי בְּרֵאתִיו. מִשּׁוּם שְׁכִבּוּדִי הַזֶּה
לְתַקֵּן אוֹתוֹ בְּעַמּוּדִים חֻקִּים וּלְקַשְׁטוֹ

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) בְּכָל עֵת
יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אֶל
יַחְסָר. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ וְנִתְבָּאֵר. אֲבָל
בֹּא וּרְאֵה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת
הָאָדָם בְּסוּד הַחֻכְמָה, וְעָשָׂה אוֹתוֹ
בְּאִמּוּנַת רַבָּה, וְנִפְּח בְּאַפּוּי נִשְׁמַת חַיִּים
כְּדִי לְדַעַת וּלְהַתְּבוּנָה בְּסוּדוֹת הַחֻכְמָה
וּלְדַעַת בְּכְבוֹד רַבּוֹנוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה
מג) כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכְבוּדִי בְּרֵאתִיו